

DECYZJA

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie
w składzie orzekającym:**

Przewodniczący: Karolina Stolarska-Wojdała (*spr.*)

**Członkowie: Jacek Puszek
Zenon Ułamek**

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 grudnia 2023r. odwołania
oraz odwołania i od decyzji
nr 50/2021 Burmistrza Myszkowa z dnia 31 sierpnia 2023r. znak NU.6730.50.2021.SZ w
przedmiocie ponownej odmowy ustalenia warunków zabudowy dla zabudowy produkcyjnej
dla inwestycji pn. „Budowa wolnostojącej elektrowni fotowoltaicznej „Nierada” o mocy do 1
MW wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą
techniczną”, na działce o nr geod. 477, o pow. 21 453 m², obręb Nierada, k.m.3,

działając na podstawie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz.
U. z 2023r. poz. 775 z późn.zm.), art. 4 ust.2 pkt 2, art. 53 ust. 3 w zw. z art. 64 ust. 1, art. 59
ust. 1, art. 60 ust. 4, art. 61 ust. 1, ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i
zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 977 z późn.zm.), oraz w zw. z art.
59 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu
przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r. poz.1688)

- o r z e k a -

**u c h y l i ć zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego
rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

Uzasadnienie

W dniu 15 listopada 2021r. do organu pierwszej instancji wpłynął wniosek
o ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na
budowie wolnostojącej elektrowni fotowoltaicznej „Nierada” o mocy do 2 MW wraz z
instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną”,
na działce o nr geod. 477, o pow. 21 453 m², obręb Nierada. Do wniosku załączona została
decyzja Burmistrza Myszkowa z dnia 27 sierpnia 2021r. OK.6220.5.2021.MD orzekająca

realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie wolnostojącej elektrowni fotowoltaicznej „Nierada” wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną oraz stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2021r. Burmistrz Myszkowa działając na podstawie art. 62 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej zwanej u.p.z.p.) zawiesił ww. postępowanie do czasu uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Uzasadniając postanowienie organ pierwszej instancji wyjaśnił, że dla przedmiotowego terenu, zgodnie z uchwałą intencyjną Rady Miasta w Myszkowie Nr XLIII/295/21 z dnia 25 listopada 2021r. przystąpiono do opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Myszkowa dla obrębów Mrzyglódka, Mrzyglód, Nierada i Kręciwilk oraz fragmentów obrębów Myszków i Ręby, który określi przeznaczenie terenu.

Pismem z dnia 11 lipca 2022r. (wpływ do Urzędu 13 lipca) . wniosła o odwieszenie postępowania w przedmiotowej sprawie oraz dokonała zmiany wniosku o ustalenie warunków zabudowy w zakresie mocy instalacji z „do 2 MW” na „do 1 MW”. Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2022r. organ pierwszej instancji podjął postępowanie administracyjne w ww. sprawie.

Następnie na skutek wezwania organu pierwszej instancji inwestor dokonał uzupełnienia wniosku o wymagane załączniki i informacje.

Pismem z dnia 27 października 2022r. organ pierwszej instancji działając na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomił strony o możliwości zapoznania się z projektem decyzji i o możliwości wypowiedzenia się w sprawie. W związku z powyższym, w dniu 15 listopada 2022r. do akt sprawy wpłynęło pismo inwestora ze stanowiskiem w sprawie interpretacji art. 61 ust. 3 u.p.z.p.

Decyzją nr 50/2021 z dnia 7 grudnia 2022r. znak NU.6730.50.2021.SZ Burmistrz Myszkowa odmówił ustalenia warunków zabudowy dla zabudowy produkcyjnej dla inwestycji pn. „Budowa wolnostojącej elektrowni fotowoltaicznej „Nierada” o mocy do 1 MW wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną”, na działce o nr gcod. 477, o pow. 21 453 m², obręb Nierada, k.m.3, z uwagi na niespełnienie przez inwestycję warunku z art. 61 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 5 u.p.z.p.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie decyzją z dnia 21 czerwca 2023r. nr SKO.4103.2.2023 uchyliło zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, mając na uwadze treść art. 61 ust. 3 u.p.z.p.

Rozpatrując ponownie przedmiotową sprawę Burmistrz Myszkowa załączył do akt sprawy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ stanowiący załącznik do uchwały nr V/26/2/2016 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2016r.

Następnie Burmistrz Myszkowa po sporządzeniu projektu decyzji odmownej, przesłał go do uzgodnień do: Wydziału Infrastruktury Miejskiej i Inwestycji Urzędu, Starostwa Powiatowego w Myszkowie, Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego oraz do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach. Pismem z dnia 2 sierpnia 2023r. organ pierwszej instancji zawiadomił strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy zgodnie z art. 10 §1 k.p.a.

W dniu 21 sierpnia 2023r. do akt sprawy wpłynęło postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach nr WPN.612.343.2023.TL w przedmiocie umorzenia postępowania administracyjnego w sprawie uzgodnienia projektu decyzji odmawiającej ustalenia warunków zabudowy. W treści postanowienia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyjaśnił, że: „z akt sprawy oraz na podstawie Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody i dokumentacji dotyczącej zasobów, tworów i składników przyrody będącej w dyspozycji Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, w tym danych przestrzennych, nie wynika by na terenie objętym przedsięwzięciem znajdowały się obszary objęte ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody. Zgodnie z informacją zawartą w przedłożonym do uzgodnienia projekcie decyzji, teren planowanego przedsięwzięcia znajduje się w przebiegu strefy korytarza ekologicznego międzynarodowy korytarz spójności „Górna Warta” wg Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (uchwała nr V/26/2/2016 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2016r.) (...) korytarze ekologiczne to obszary umożliwiające migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Ich funkcje pełnić mogą m.in. ciekły wodne, doliny rzeczne, tereny otwarte, leśne, etc. Stanowią one najczęściej cenne obszary, o znacznej bioróżnorodności. Zmiana ich użytkowania, w tym wkraczanie zabudowy oraz innego rodzaju zainwestowania, wiąże się z koniecznością usunięcia roślinności niskiej i drzewostanu oraz wkroczeniem w otwartą przestrzeń przyrodniczą. Skutkuje to m.in. zachwianiem równowagi ekologicznej w obrębie tego obszaru jak i otoczenia oraz zaburzeniem funkcjonowania lub nawet przerwaniem ciągłości struktur migracyjnych, co prowadzi do ograniczenia lub zniszczenia różnorodności biologicznej i zróżnicowania genetycznego. Aby korytarze ekologiczne spełniały swoje funkcje, konieczne jest zapewnienie ich spójności oraz utrzymanie ciągłości siedlisk położonych w ich obrębie. Posiadając wiedzę o przebiegu korytarzy ekologicznych, możliwa jest weryfikacja i dostosowanie projektowanego zainwestowania, w sposób umożliwiający utrzymanie ich drożności i funkcjonowania.”

Również w dniu 21 sierpnia 2023r. do akt sprawy wpłynęło postanowienie Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego nr DOP-WUDI.484.913.2023.2.EW umarżające w całości postępowanie administracyjne w przedmiocie uzgodnienia projektu decyzji NU.6730.50.2021.SZ ponownie odmawiającej ustalenia warunków zabudowy. W postanowieniu tym zwrócono uwagę na fakt, iż projekt decyzji jest odmowy, a zatem uzgadnianie projektu decyzji jest zbędne.

Wydział Nieruchomości i Urbanistyki Urzędu Miejskiego w Myszkowie pismem z dnia 28 sierpnia 2023r. nr IM.6850.2.7.2023.KKM zaopiniował projekt decyzji z uwzględnieniem wymienionych w piśmie warunków.

Decyzją nr 50/2021 z dnia 31 sierpnia 2023r. NU.6730.50.2021.SZ Burmistrz Myszkowa ponownie odmówił ustalenia warunków zabudowy dla zabudowy produkcyjnej dla inwestycji pn. „Budowa wolnostojącej elektrowni fotowoltaicznej „Nierada” o mocy do 1 MW wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną”, na działce o nr geod. 477, o pow. 21 453 m², obręb Nierada, k.m.3 z uwagi na niespełnienie przez inwestycję warunku z art. 61 ust. 1 pkt 3 i pkt 5 u.p.z.p. Organ pierwszej instancji podniósł, iż przesłanka z art. 61 ust. 1 pkt 3 u.p.z.p. nie jest spełniona bowiem „nie wykazano zaopatrzenia terenu w media. Produkcja energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii- brak zapewnienia odbioru energii elektrycznej przez zarządcę sieci elektroenergetycznej. Ponadto zdaniem organu pierwszej instancji inwestycja nie spełnia

również przesłanki z art. 61 ust. 1 pkt 5 u.p.z.p. bowiem teren działki objętej wnioskiem w całości znajduje się w strefie korytarza ekologicznego- międzynarodowy korytarz spójności obszarów chronionych „Górna Warta”. Jednym z priorytetów Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ jest utrzymanie funkcjonalności i drożności międzynarodowego korytarza spójności obszarów ochronnych „Górna Warta” oraz lokalnych i ponadlokalnych korytarzy ekologicznych. Wprowadzenie zabudowy w ten obszar byłoby naruszeniem przepisów ustawy o ochronie przyrody. Ponadto organ powołał się na zapisy obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Myszkowa- III edycja” uchwalonym uchwałą Nr XXXIX/263/21 Rady Miasta w Myszkowie z dnia 8 lipca 2021r.

złożyła odwołanie od ww. decyzji organu pierwszej instancji wskazując, iż inwestycja spełnia warunki z art. 61 ust. 1 pkt 3 i 5 u.p.z.p.

Organ pierwszej instancji wraz z aktami sprawy i ww. odwołaniem spółki, przekazał do tut. Kolegium również „pismo w sprawie ponownego odmówienia ustalenia warunków zabudowy” złożone w terminie ustawowym przez i'. Organ odwoławczy po zapoznaniu się z jego treścią uznał je za odwołanie od ww. decyzji organu pierwszej instancji. Odwołujący kwestionują w nim prawidłowość wydanej decyzji w sprawie odmowy ustalenia warunków zabudowy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie zważyło co następuje.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że w dniu 24 września 2023r. weszła w życie ustawa z dnia 7 lipca 2023r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw. Powyższa ustawa wprowadziła szereg zmian m.in. do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie jednak z art. 59 ust. 1 ww. ustawy- do spraw dotyczących ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego lub wydania decyzji o warunkach zabudowy, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że w rozpatrywanej obecnie sprawie znajdują zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 u.p.z.p. ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W ust. 2 art. 4 ustawodawca postanowił, że w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym:

- 1) lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego;
- 2) sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla innych inwestycji ustala się w drodze decyzji o warunkach zabudowy.

Z treści art. 59 ust. 1 u.p.z.p. wynika, że zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, z zastrzeżeniem art. 50 ust. 1 i art. 86, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy. Przepis art. 50 ust. 2 stosuje się odpowiednio. Decyzję o warunkach zabudowy

wydaje właściwy organ po uzgodnieniu z organami, o których mowa w art. 53 ust. 4, i uzyskaniu uzgodnień lub decyzji wymaganych przepisami odrębnymi (art. 60 ust. 1 u.p.z.p.).

Wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia przesłanek, określonych w art. 61 ust. 1 pkt 1 – 6 u.p.z.p., tj.:

1. co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
2. teren ma dostęp do drogi publicznej;
3. istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
4. teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1
5. decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi,
6. zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
 - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 428, 784 i 922), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
 - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
 - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 3 u.p.z.p. przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

W wyroku z dnia 25 maja 2023 r. II OSK 805/23 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Lokalizacja farmy fotowoltaicznej dokonywana na podstawie przepisów u.p.z.p., niezależnie od jej mocy, zgodnie z art. 61 ust. 3 tej ustawy nie wymaga oceny przesłanki zasady dobrego sąsiedztwa oraz dostępu do drogi publicznej”. W związku z powyższym organ pierwszej instancji zasadnie rozpatrzył sprawę z zastosowaniem wyjątku z ust. 3.

Odmawiając ustalenia warunków zabudowy w niniejszej sprawie, organ pierwszej instancji stwierdził, że inwestycja nie spełnia warunku z art. 61 ust. 1 pkt 3 i pkt 5 u.p.z.p.

Organ pierwszej instancji podniósł, iż przesłanka z art. 61 ust. 1 pkt 3 u.p.z.p. nie jest spełniona bowiem „nie wykazano zaopatrzenia terenu w media. Produkcja energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii- brak zapewnienia odbioru energii elektrycznej przez zarządcę sieci elektroenergetycznej”. W tym miejscu należy zauważyć, że organ pierwszej instancji w poprzedniej decyzji z dnia 7 grudnia 2022r. stwierdził, że warunek z pkt 3 jest spełniony. Jednocześnie organ wskazał, że „nie wykazano zaopatrzenia terenu w media” – co

świadczyloby o niespełnieniu warunku z pkt 3. W związku z tym, rozbieżności w kwestii spełnienia warunku z pkt 3, powinny zostać wyjaśnione przez organ pierwszej instancji.

Odnosząc się natomiast do stwierdzenia, że przesłanka z art. 61 ust. 1 pkt 3 u.p.z.p. nie jest spełniona bowiem „(...) brak zapewnienia odbioru energii elektrycznej przez zarządcę sieci elektroenergetycznej”, wskazać należy, że w wyroku z dnia 17 sierpnia 2023 r. II SA/Ld 508/23 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi podniósł, że: „przesłanka „wystarczającego uzbrojenia terenu dla zamierzenia budowlanego” obejmuje tylko dostawę odpowiednich mediów (usług) do planowanej inwestycji. Przepis art. 61 ust. 1 pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera warunku zapewnienia odbioru wyprodukowanej energii. (...)”. Dalej w uzasadnieniu ww. wyroku Sąd zauważył, że „celem art. 61 ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie jest uzależnienie wydania decyzji o warunkach zabudowy od faktycznego istnienia uzbrojenia terenu, ale jedynie zagwarantowanie, że powstanie stosowne uzbrojenie, pozwalające na prawidłowe korzystanie z obiektów budowlanych. Jeśli uzbrojenie terenu jeszcze nie powstało, to umieszczenie na obszarze inwestycji właściwych urządzeń musi zostać zagwarantowane w drodze umowy pomiędzy inwestorem, a właściwą jednostką organizacyjną, czyli przedsiębiorstwem zajmującym się dostarczaniem odpowiednich usług. Natomiast, jeśli uzbrojenie terenu jeszcze nie powstało, to umieszczenie na obszarze inwestycji właściwych urządzeń musi zostać zagwarantowane w drodze umowy pomiędzy inwestorem, a właściwą jednostką organizacyjną, czyli przedsiębiorstwem zajmującym się dostarczaniem odpowiednich usług (por. np. wyrok NSA z 21 kwietnia 2021 r., II OSK 1815/18). Zagwarantowanie oznacza zapewnienie w drodze umowy, co nie jest tożsame z obowiązkiem posiadania takiej umowy już w momencie starania się o wydanie decyzji o warunkach zabudowy, ale posiadanie zapewnienia, gwarancji, że taka umowa w przyszłości zostanie zawarta (por. np. wyrok NSA z 15 grudnia 2021 r., II OSK 603/21)”.

W związku z powyższym należy zauważyć, że w aktach sprawy brak oświadczenia o możliwości podłączenia odbiorcy do sieci elektroenergetycznej. Zapewnienie takie nie zostało załączone do wniosku, a organ pierwszej instancji nie wezwał spółki o uzupełnienie wniosku w toku postępowania. Tym samym uznanie, że inwestycja nie spełnia warunku z art. 61 ust. 1 pkt 3 u.p.z.p. z przyczyny opisanej w treści zaskarżonej decyzji tj. „braku zapewnienia odbioru energii” jest nieprawidłowa. Jednocześnie celem wykazania spełnienia przesłanki z pkt 3, organ powinien wezwać spółkę o odpowiednie uzupełnienie wniosku w kwestii możliwości przyłączenia odbiorcy do sieci.

Ponadto zdaniem organu pierwszej instancji inwestycja nie spełnia również przesłanki z art. 61 ust. 1 pkt 5 u.p.z.p. bowiem teren działki objętej wnioskiem w całości znajduje się w strefie korytarza ekologicznego- międzynarodowy korytarz spójności obszarów chronionych „Górna Warta”.

Analizując powyższą kwestię podnieść należy, że w wyroku z dnia 19 lutego 2021 r. II OSK 3017/20 Naczelny Sąd Administracyjny wyjaśnił, że „przepis art. 61 ust. 1 pkt 5 u.p.z.p. odsyła do licznych regulacji, przewidujących m.in. szczegółowe wymogi dla możliwości zagospodarowania terenu, bądź wyłączające w możliwość wszelkiej zabudowy bądź zabudowy określonego rodzaju. Do przepisów odrębnych, w rozumieniu tego przepisu, należą m.in. przepisy z zakresu ochrony środowiska, ochrony zabytków, ochrony przyrody, prawo wodne,

prawo lotnicze i przepisów wykonawczych do ustaw, jak też przepisy prawa obowiązujące na danym terenie”.

W wydanej decyzji organ pierwszej instancji nadal nie wyjaśnił dlaczego uznał, że inwestycja stanowiłaby naruszenie przepisów ustawy o ochronie przyrody, skoro z akt nie wynika, żeby przedmiotowa działka leżała na obszarze objętym formami ochrony przyrody z ww. ustawy.

Ustanowienie formy ochrony przyrody następuje w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 142). Formy ochrony przyrody wymienia art. 6 tej ustawy. W każdym wypadku ustanowienie takiej formy wymaga podjęcia uchwały właściwej jednostki samorządu i stanowi akt prawa miejscowego. Ustanowienie formy przyrody nie następuje w planie miejscowym, ani planie województwa. Ograniczenia wynikające z ustanowienia formy ochrony przyrody, uwzględnia się następnie w planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o warunkach zabudowy (art. 73 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, Dz. U. z 2017 r. poz. 519). Konsekwencją takiego rozwiązania jest wymóg uzgodnienia projektu decyzji z organami wymienionymi w art. 63 ust. 4 pkt 7 i 8 ustawy o planowaniu. *(Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 12 stycznia 2018 r. II SA/Gl 1011/17)*

Podnieść należy, że w postanowieniu nr WPN.612.343.2023.TL Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wskazał, że z akt sprawy oraz na podstawie Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody i dokumentacji dotyczącej zasobów, tworów i składników przyrody będącej w dyspozycji Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, w tym danych przestrzennych, nie wynika by na terenie objętym przedsięwzięciem znajdowały się obszary objęte ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody. Ponadto organ uzgadniający zauważył, że by korytarze ekologiczne spełniały swoje funkcje, konieczne jest zapewnienie ich spójności oraz utrzymanie ciągłości siedlisk położonych w ich obrębie. Posiadając wiedzę o przebiegu korytarzy ekologicznych, możliwa jest weryfikacja i dostosowanie projektowanego zainwestowania, w sposób umożliwiający utrzymanie ich drożności i funkcjonowania.

Z powyższego nie wynika, żeby zdaniem RDOŚ w każdym przypadku gdy działka leży na terenie strefy korytarza ekologicznego zabudowa czy inny rodzaj zainwestowania tej działki był wykluczony. Organ wskazuje, że „posiadając wiedzę o przebiegu korytarzy ekologicznych, możliwa jest weryfikacja i dostosowanie projektowanego zainwestowania, w sposób umożliwiający utrzymanie ich drożności i funkcjonowania”.

Mając na uwadze powyższe zdaniem organu odwoławczego, organ pierwszej instancji nie ustalił należycie stanu faktycznego sprawy i nie zebrał, a także nie rozważył i nie ocenił całego materiału dowodowego zgodnie z art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 listopada 2020 r. II OSK 2800/20: „organ odwoławczy w postępowaniu administracyjnym ma kompetencję do przeprowadzenia tylko uzupełniającego postępowania dowodowego, na podstawie art. 136 i art. 138 § 2 k.p.a. Analiza urbanistyczna jest natomiast kluczowym dowodem w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy, tym samym przeprowadzenie przez samorządowe kolegium odwoławcze postępowania wyjaśniającego stanowiłoby naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego oraz pozbawienia strony prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania tej samej sprawy administracyjnej”.

Zdaniem tut. organu w przedmiotowej sprawie zachodzą podstawy do zastosowania art. 138 § 2 k.p.a. W tym miejscu należy także wskazać, iż orzecznictwo sądowe konsekwentnie wskazuje, iż naruszenie przez organ administracji obowiązków dotyczących postępowania dowodowego stanowi uzasadnioną podstawę decyzji kasacyjnej. Potwierdzeniem powyższego jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie sygn. akt II SA/Gl 469/19 w myśl którego „Naruszenie art. 7 k.p.a., art. 77 k.p.a., art. 80 k.p.a. uzasadnia uchylenie decyzji organu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ”. Na takim też stanowisku stanął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie sygn. akt II SA/Gl 470/19 zgodnie z którym „W związku ze stwierdzonym naruszeniem przez organ pierwszej instancji przepisów postępowania - art. 7 k.p.a., art. 77 k.p.a., art. 80 k.p.a. - jako zgodną z prawem ocenić należy decyzję uchylającą decyzję organu pierwszej instancji i przekazującą sprawę temu organowi do ponownego rozpoznania”.

Tym samym na gruncie przytoczonej w niniejszej decyzji regulacji prawnej Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie działając na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. uznało za zasadne uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Rozpatrując ponownie przedmiotową sprawę organowi pierwszej instancji powinien uzupełnić postępowanie wyjaśniające i dowodowe w kierunku wskazanym w uzasadnieniu niniejszej decyzji, gdyż wskazane uchybienia mogły mieć istotny wpływ na podjęte rozstrzygnięcie.

Odnosząc się do treści odwołania i stwierdzić należy, że przywołane w nim zarzuty dotyczące naruszenia prawa własności nie miały wpływu na wydanie niniejszej decyzji.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, Aleja Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r., poz. 329 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: 1) wskazanie zaskarżonej decyzji; 2) żądanie jej uchylenia oraz 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. **Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 złotych**

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.). Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.). W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o

przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Skład orzekający:

Przewodniczący Składu Orzekającego

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Karolina Stolarska-Wojdała

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Jacek Puszek

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Zenon Ulanek

Otrzymują:

- 1.
2. Burmistrz Myszkowa
- 3.
- 4.
5. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa
6. Starostwo Powiatowe
7. Gmina Myszków- Wydział Infrastruktury Miejskiej i Inwestycji
8. A.a.